اخبار

همزمان با روزهای تاسوعا و عاشورای حسینی

برپایی اکران فیلم‌های منتخب جشنواره عمار در اردبیل

ایستگاه اکران فیلم‌های منتخب جشنواره عمار با موضوع محرم و مدافعان حرم در اردبیل راه‌اندازی شده و به اکران فیلم‌های جشنواره عمار در روزهای تاسوعا و عاشورا پرداخت. به گزارش فارس، مسؤول برپایی این نمایشگاه و ایستگاه اکران فیلم‌های منتخب عمار در اردبیل در این‌باره گفت: این ایستگاه تا ۱۷ محرم برپاست و ما با چای، شربت، حلوا و دیگر نذورات مردمی از شرکت‌کنندگان پذیرایی می‌کنیم. وی هدف از برگزاری این ایستگاه را در وهله اول ادای احترام به مدافعان حرم بیان کرد و گفت: امیدواریم از طریق رسانه‌ها جایگاه مدافعان حرم معرفی شده و با تهیه و پخش فیلم‌ها و مستنداتی بکوشیم مدافعان حرم از غربت بیرون بیایند. مسؤول برپایی این نمایشگاه و ایستگاه اکران فیلم‌های منتخب عمار ادامه داد: تبیین نهضت عاشورا و فلسفه قیام امام حسین(ع) از دیگر اهداف برپایی این ایستگاه است که می‌خواهیم اعلام کنیم نباید در برابر شمر زمان چالشی انجام داده یا از اصول‌مان بخواهیم تنزل کنیم.

■■■

اعلام جزئیات سومین سوگواره تجسمی «سرخ و سیاه به رنگ عشق»

سومین سوگواره هنرهای تجسمی «سرخ و سیاه به رنگ عشق» در رشته‌های عکاسی، پوستر، تصویرگری و نقاشی در نگارخانه میلاد برگزار می‌شود. به گزارش فارس، سومین سوگواره هنرهای تجسمی همزمان با رحلت پیامبر اکرم(ص) از ۹ تا ۱۷ آذر ۱۳۹۵ توسط برج میلاد تهران و به مناسبت ایام ماه محرم و صفر در نگارخانه میلاد برگزار می‌شود. هدف از برگزاری این دوره از سوگواره ثبت جلوه‌های معنوی و حضور پرشور مردم در برگزاری آیین‌های ایام محرم و صفر و نمایش فرهنگ غنی اسلامی - ایرانی و اهمیت این ماه‌ها در فرهنگ غنی شیعه در اقصی نقاط ایران است. هنرمندان و علاقه‌مندان به شرکت در هر یک از رشته‌های هنری می‌توانند در بخش‌های عکاسی و تصویرسازی حداکثر ۵ اثر و در بخش طراحی گرافیک (پوستر) حداکثر ۳ اثر و در بخش نقاشی ۳ تصویر اثر خود را با رزلوشن ۲۰۰ Dpi با فرمت Jpeg و مود RGB با رعایت مقررات تخصصی اعلام‌شده در هر بخش ارسال کنند. همچنین متقاضیان در ۳ رشته عکاسی، تصویرگری و پوستر فایل ارسالی‌شان باید به صورت دیجیتال باشد.

■■■

ترجمه نهج‌البلاغه به زبان ژاپنی

معاون بنیاد نهج‌البلاغه از طرح اجرایی ترجمه کتاب نهج‌البلاغه امام علی(ع) به زبان ژاپنی خبر داد. به گزارش تسنیم، حجت‌الاسلام سیدمحسن دین‌پرور ضمن اعلام این خبر افزود: قرار بر این است بنیاد نهج‌البلاغه با همکاری مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه و جامعه‌المصطفی و با کمک ۳ نفر از مترجمان زبده دانشگاه ریوکوکو در شهر کیوتوی ژاپن در طول مدت ۲ سال نهج‌البلاغه را به طور کامل به زبان ژاپنی ترجمه کنند. دین‌پرور ادامه داد: ایران و ژاپن کشورهای بزرگ و متمدن و دارای فرهنگ غنی در قاره آسیا هستند بنابراین ارتباطات فرهنگی میان ۲ طرف می‌تواند آثار مثبت فرهنگی برای مردم ۲ کشور داشته باشد. در همین حال تاکه شی‌کوموتو، دبیر اول بخش سیاسی سفارت ژاپن در تهران نیز درباره ترجمه کتاب نهج‌البلاغه امیرالمومنین علی(ع) به زبان ژاپنی گفت: ترجمه کتاب نهج‌البلاغه، کار بزرگی است که انجام آن می‌تواند آثار مثبت زیادی در تقویت روابط ۲ کشور بویژه روابط فرهنگی میان تهران و توکیو داشته باشد.

■■■

انتشار نمایشنامه «صدای شکستن سکوت»

نمایشنامه «صدای شکستن سکوت» به قلم حامد هوشیاری از سوی انتشارات قانون منتشر شد. به گزارش «وطن امروز» این نمایشنامه مبتنی بر ظرفیت‌های تئاتر مستند و برگرفته از یک خبر حادثه‌ساز چاپ‌شده در صفحه حوادث یکی از روزنامه‌های کشور نگارش شده است. حامد هوشیاری، نویسنده و کارگردان عرصه نمایش، عضو انجمن نویسندگان و منتقدان خانه تئاتر است و آخرین نمایشنامه نگارش و اجراشده وی نمایش «یک از ۱۷۵» با موضوع شهدای غواص بود که مهرماه سال گذشته به صحنه رفت و با استقبال مخاطبان، اصحاب رسانه و مسؤولان تئاتر کشور روبه‌رو شد.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با وحید فرجی و احسان وزوایی درباره مستند «غزال ایرانی»

خودباوری را باید نشان داد

عکس: ابراهیم حیدری/وطن امروز

مرتضی اسماعیل‌دوست: مستند «غزال ایرانی» درباره ساخت نسل سوم خودروهای خورشیدی توسط مهندسان جوان ایرانی است و نیز حضورشان در مسابقات جهانی اتومبیلرانی استرالیا که در میان رقبای قدری که داشتند عنوان هفتم را کسب کردند. با این پیش‌درآمد، سراغ گفت‌وگو با وحید فرجی، کارگردان مستند «غزال ایرانی» و احسان وزوایی عضو ارشد گروه سازنده خودروی غزال ۳ رفتیم که متن آن پیش روی‌تان قرار دارد.

***

■ آقای وزوایی! درباره چگونگی شکل‌گیری پروژه خودروی خورشیدی بگویید.

وزوایی: سال ۱۳۸۳ ایده ساخت غزال ایرانی توسط آقای ابری‌نیا به وجود آمد و قرار شد که خودروی خورشیدی در ایران ساخته شود. اولین غزال با کمک ایران‌خودرو و توسط بچه‌های دانشگاه تهران ساخته شد و در مسابقات تایوان شرکت کرد. بعد از آن غزال ۲ در سال ۱۳۸۸ آماده شد و در مسابقات سال ۲۰۱۱ در استرالیا شرکت کرد. بتدریج پیش رفتیم و پیشرفت‌هایی داشتیم مثلا در غزال یک که اولین خودروی خورشیدی بود، ۳ چرخ وجود داشت و همین که توانسته بودیم خودرویی را طراحی کنیم که با استفاده از نیروی خورشید کار کند، مساله مهمی برای‌مان بود. در غزال ۲ سعی بر تکمیل و بهینه کردن اولین خودرو داشتیم. ساخت غزال ۳ را هم از سال ۱۳۹۰ شروع کردیم و قرار بود در سال ۹۲ آماده شود اما به دلیل عدم حمایت مالی و نبود اسپانسر، این پروژه متوقف شد و با وجود اینکه طراحی‌اش انجام شده بود، اجرایش شکل نگرفت تا اینکه بانک پاسارگاد به‌عنوان اولین اسپانسر ورود پیدا کرد و در کنار بنیاد فرهنگی مصلی‌نژاد به کمک پروژه آمد و توانستیم با لطف آنها و در کنار شرکت‌های دیگری مانند «ماه‌تاب گستر» به ساخت غزال ۳ بپردازیم.

■ هدف اصلی از ساخت خودروهای غزال در راستای حفظ محیط زیست بوده یا ایجاد باورمندی نزد مهندسان جوان ایرانی در اولویت این برنامه قرار داشت؟

وزوایی: ترکیب هر دو موردی که اشاره کردید می‌توانست باشد. خودروهای خورشیدی در حفظ محیط زیست بسیار موثر هستند و در یک سیکل ترکیبی می‌توان با آن ۴۰۰ کیلومتر هم حرکت کرد. خودروی خورشیدی با استفاده از انرژی رایگانی که ساعات بسیاری در اختیارمان قرار دارد می‌تواند دارای ارزش‌های زیادی باشد. در کشورهایی مانند هلند، دانمارک و آلمان شاید به زحمت در ۱۰۰ روزش می‌توانند از نیروی خورشید استفاده کنند اما باز هم از این انرژی استقبال کردند. مسابقات خودروهای خورشیدی هر ۲ سال یک بار انجام می‌شود و بسیار رقابت مهمی است. البته مسابقات دیگری هم در کشورهای دیگر مانند آفریقای جنوبی برگزار می‌شود. ما جدا از مساله تولید که پا به پای کشورهای دیگر پیش می‌رویم و در واقع کاستی‌های حوزه صنعت را جبران می‌کنیم، در رقابتی قرار گرفتیم که می‌تواند به افزایش باورهای ما برای فعالیت هم کمک کند.

■ آقای فرجی! شما به‌عنوان مستندسازی حرفه‌ای چه شد که وارد پروژه «غزال ایرانی» شدید؟

فرجی: از مدت‌ها پیش دوست داشتم درباره محیط زیست کار کنم و در بهار سال ۹۴ تصمیم گرفتم که به طور جدی وارد این موضوع شوم و در بررسی‌های خود به بچه‌های فنی دانشگاه تهران رسیدم و متوجه شدم دارند روی خودروهای خورشیدی کار می‌کنند. با گفت‌وگویی که با دوستان داشتم قرار بر همکاری و ساخت مستندی از چگونگی ساخت «غزال ایرانی» شد.

■ پس شما دور از هرگونه سفارش اولیه تصمیم گرفتید به‌عنوان یک مستندساز نقشی راهبردی برای انجام فعالیتی هدفمند را ایفا کنید؟

فرجی: به نظرم فیلمساز می‌تواند جدا از اینکه فیلمی را به اجرا درمی‌آورد، راه‌حلی را هم برای رسیدن به مقاصد جامعه خود ارائه دهد. این مساله از نظر من می‌تواند مورد توجه مستندسازان قرار بگیرد، من هم سعی کردم در این مستند به ارزش و اهمیت حفظ محیط زیست و نیز نحوه فعالیت بچه‌های خلاق ایرانی بپردازم. ما امروز شاهد انواع گفته‌ها درباره بحران آب و خشکسالی و زمین‌خواری و انواع قاچاق هستیم اما کار خاصی حتی در حوزه تصویری انجام نمی‌شود. مثلا من شنیدم فردی خودخواسته سال‌هاست در منطقه‌ای در حال درختکاری است اما اینگونه حرکت‌ها جایی منعکس نمی‌شود. من از همین منظر متصل به پروژه «غزال ایرانی» شدم. در این ماجرا به انرژی‌های نو علاقه‌مند شدم و دوست داشتم در این برنامه مشارکت داشته باشم. بعد از اینکه با دکتر ابری‌نیا، استاد مکانیک دانشگاه تهران صحبت کردم قرار بر این شد فیلمی در این باره بسازم و ایشان به من پیشنهاد داد در کنار تیم در استرالیا حضور داشته باشم. ایشان به من گفت در دوره‌های پیشینی که تیم ایران در مسابقات شرکت کرد برخلاف تیم‌های دیگر دارای مدیای تصویری نبودیم.

■ نهادهای دولتی و شهری کمکی در ساخت خودروی خورشیدی غزال صورت دادند؟

وزوایی: انجام این کار با توجه به محدودیت‌های بسیار و عدم توجه و حمایت نهادهای دولتی بوده است، چنانکه سازمان انرژی‌های نو ایران نیز هیچ کمکی به ما در ساخت غزال ایرانی نکرد. ما سراغ خیلی از نهادها مانند محیط زیست هم رفتیم اما گفتند که بودجه نداریم. البته از آنها توقعی نداشتیم و انتظارمان از نهادهایی است که در ارتباط با تولید خودرو هستند، مانند ایران خودرو و سایپا که آنها هم کمکی نکردند. اگر مقایسه‌ای میان ما و تیم‌های خارجی داشته باشیم، این مساله بیشتر برجسته می‌شود. برخی از بچه‌های گروه حتی در مقطع لیسانس هم فارغ‌التحصیل نشده بودند اما با همت و توانی بالا سعی کردند خودروی چهار چرخ خورشیدی تهیه کنند که پلاک استرالیا هم گرفت. ما با تلاش بسیار بچه‌ها نشان دادیم که می‌توانیم.

■ قطعات تولیدشده توسط بچه‌های ایرانی ساخته شد یا اینکه بخشی از آن با کمک خارجی‌ها تولید شد؟

وزوایی: بخشی از ابزارها را از خارج کشور آوردیم اما در مواردی که با تحریم مواجه شدیم، خودمان راهکارهایی را پیدا کردیم. مساله مهم این است که جدا از اینکه چه تعداد ابزار را وارد کردیم و چه میزان توسط بچه‌های ایرانی ساخته شد، در نهایت توانستیم در دانش این کار به خودکفایی برسیم. در تولید این خودرو از هیچ مهندس خارجی استفاده نکردیم و خودروی خورشیدی برای اعضای گروه همانند بچه‌شان می‌ماند و خیلی برای ساختش دلسوزی کردند. جوانان ایرانی از طریق تولید خودروی خورشیدی خواستند خود را محک بزنند. خیلی از بچه‌هایی که غزال ۳ را ساختند در ساخت غزال ۴ هم مشارکت دارند چون حس خیلی خوبی از این کار پیدا کردند.

■ حضور در مسابقات جهانی اتومبیلرانی چه نقشی در مسیر فعالیت‌تان ایفا کرد؟

وزوایی: یکی از مشکلاتی که در صنعت ما وجود دارد نبود فضای رقابتی است. یکی از دلایلی که در مسابقات شرکت می‌کنیم همین است که در کوران رقابت بتوانیم خود را با رقیبان‌مان مقایسه کنیم و همین باعث تلاش بیشتر و پیشرفت خواهد شد. به طور حتم رقابت در مسابقات اتومبیلرانی به پیشرفت ساخت غزال ایرانی در هر دوره کمک کرده است. در غزال ۴ سعی داریم حتی موتور خودروی خورشیدی را هم خودمان تهیه کنیم. تنها یک شرکت استرالیایی در جهان موتور خورشیدی را تولید می‌کند و کار هر کسی نیست. حالا طراحی غزال ۴ تمام شده و به طور کلی شکل خودرو نسبت به گذشته تغییر پیدا کرده و تبدیل به خودرویی چهارچرخ و شخصی شده و هدف‌مان این است تا برای این خودرو پلاک شهری بگیریم تا بتواند در شهر تردد داشته باشد.

■ سوال قبلی را از این لحاظ پرسیدم که حضور و نتیجه در مسابقه اتومبیلرانی برای سازنده فیلم به‌عنوان مساله‌ای مرجع مورد توجه قرار گرفته و بخش اعظم زمان فیلم را به خود اختصاص داده است!

فرجی: مسائل مختلفی حول این پروژه اتفاق می‌افتاد که هر کدام برای ما مهم بود. با همه شرایطی که پیش آمد، اگر باز هم به عقب برگردم به همین شکل رفتار خواهم کرد. با توجه به همه محدودیت‌هایی که برای ساخت خودرو وجود داشت ما همه تلاش خود را برای ثبت وقایع انجام دادیم اما نمی‌توانستیم کل اتفاقات را در قالب فیلم دربیاوریم و تا حدی شرایطی را که قبل از برگزاری مسابقه وجود داشت در فیلم نشان دادیم. در پایان هم به مساله مهاجرت اشاره کردیم که به دلیل شرایط نامناسبی که وجود دارد تعدادی از بچه‌های گروه به خارج از کشور رفتند!

■ اگر بخواهیم در قالب یک درام ورزشی به مستند «غزال ایرانی» بنگریم، با اثری جذاب و مهیج مواجه هستیم اما در چارچوب اثری که بخواهد به دردسرهای ساخت خودرویی خورشیدی و بی‌توجهی مسؤولان در این باره بنگرد، ناموفق بوده است. اشاره پایانی فیلم مبنی بر مهاجرت تعدادی از افراد گروه به خارج از کشور هم که دیگر کاملا خارج از کلیت اثر است!

فرجی: من اگر تنها به یک بخش متمرکز می‌شدم، از بیان مابقی مسائل دور می‌ماندم. باید مشکلات و موانع گفته شود اما اگر از حدی بیشتر به آنها پرداخته شود دیگر تبدیل به فیلمی تحلیلی خواهد شد و جذابیت خود را از دست می‌دهد. مساله جذاب بودن و همراهی مخاطب برایم خیلی مهم بود. به لحاظ جذابیت هم مهم‌ترین فضایی که موجب هیجان در مخاطب می‌شود بخش مسابقه است.

■ کاملا مشخص است که تنها به جذابیت اثر نگاه کردید. از این دست آثار در سینمای جهان بسیار ساخته می‌شود که درامی درباره چگونگی رقابت قهرمانان اتومبیلرانی هستند مانند فیلم ارزنده «Rush» ساخته ران هاوارد یا مستندی چون «Senna» که برنده ساندنس شد اما «غزال ایرانی» در ابتدا و انتهای فیلم پراکنده‌گویی‌هایی دارد که کاملا اضافه است و ساختاری گسسته را پدید آورده است! مشخص نیست مساله فیلم پرداخت به مسابقه بوده یا دردسرهای تولید خودرو یا مهاجرت! چند ساعت راش برای تدوین داشتید و این تصمیم را هنگام مونتاژ گرفتید؟

> **فیلمساز می‌تواند جدا از اینکه فیلمی را به اجرا درمی‌آورد، راه‌حلی را هم برای رسیدن به مقاصد جامعه خود ارائه دهد. این مساله از نظر من می‌تواند مورد توجه مستندسازان قرار بگیرد، من هم سعی کردم در این مستند به ارزش و اهمیت حفظ محیط زیست و نیز نحوه فعالیت بچه‌های خلاق ایرانی بپردازم**

فرجی: قبل از رفتن به مسابقه فرصت کافی داشتم و از همه بچه‌ها دقایق بسیاری فیلم گرفتم و هر کدام درباره مشکلات موجود صحبت کردند اما دیدم که بیش از ۱۵ دقیقه نمی‌توانم از آنها استفاده کنم. من شب و روز با بچه‌ها بودم و نزدیک ۱۵۰ ساعت راش برای تولید گرفتم و تنها یک ساعت فرصت برای قرار دادن در فیلم داشتم که در تدوین به این بخش از فیلم رسیدم. می‌توانم بگویم که در آن ایام هیچ زمانی نمی‌شد که دوربینم خاموش باشد و دائم دنبال اتفاقات بودم.

وزوایی: دلیل اینکه در پایان فیلم عنوان شده که بچه‌ها به خارج از کشور مهاجرت می‌کنند این است که هیچ پشتوانه و حمایتی ندارند و هیچ نهاد و شرکتی به آنها توجه نمی‌کند. متاسفانه افراد خلاق و مهندس در کشورمان جایگاه مناسب خود را ندارند!

■ اینگونه مسائل قابل پذیرش و تامل است اما باید در چارچوب سینما بیان شود که در فیلم «غزال ایرانی» این بُعد ماجرا دارای لکنت است. مثلا نمونه‌ای ایرانی درباره پرداخت به مساله مهاجرت مستند «میراث آلبرتا» است.

فرجی: از همان زمانی که می‌خواستیم این فیلم را بسازیم به فیلم «میراث آلبرتا» هم فکر کرده بودیم که به نظرم اثر موفقی است اما نگاه دیگری دارد. ما اتفاقا خواستیم از طریق مصداقی عینی که یک خودروی خورشیدی است به طور غیرمستقیم به مساله مهاجرت بپردازیم. حقیقتش برای خود من آن حرف‌های اول و آخر فیلم از مسابقه هم مهم‌تر بود اما به این فکر کردم که حرف خودمان را در لایه‌های پنهان عنوان کنیم. احساسم این بود که با این شیوه مسؤولان و مردم بیشتر با اثر همراه می‌شوند. در واقع بیشتر آدم‌هایی که فیلم را دیدند با نوشته آخر فیلم شوکه شدند.

■ «غزال ایرانی» تا به حال غیر از برنامه «سینما روایت» اکران دیگری هم داشته است؟

فرجی: تاکنون اکران نشده اما بچه‌های گروه به شکل خصوصی فیلم را دیدند و از آن خوش‌شان آمد. ما از جذابیت مسابقه سعی کردیم به نفع فیلم استفاده کنیم. درست است که حجم این بخش بسیار زیاد است و شاید می‌توانستیم بخش مربوط به ایران را گسترده‌تر کنیم اما من نگران از دست دادن جذابیت فیلم بودم. شاید حالا تکلیف مخاطب از اینکه بداند با چه بخشی مواجه می‌شود قدری نامشخص باشد اما ما از امکان مسابقه سعی کردیم بیشترین استفاده را داشته باشیم.

■ چند روز در استرالیا بودید؟

فرجی: تیم در حدود ۱۰ روزی زودتر از زمان مسابقه اعزام شد اما من حدود ۴ روز زودتر از مسابقه رفتم و از شمال تا جنوب استرالیا همراه تیم حضور داشتم. تعدادی از بچه‌ها نزدیک یک ماه در آنجا بودند.

■ هیچ صحنه‌ای از فیلم بازسازی نشد؟ چون ثبت برخی اتفاقات مانند حادثه خروج خودرو از جاده مسابقه یا ثبت درگیری میان اعضای گروه قابل توجه است! از چند دوربین استفاده کردید؟ چون دوربین‌تان هنگام درگیری هم داخل خودرو بود!

فرجی: از ۲ دوربین استفاده کردم. نکته این بود که برای شکار همه صحنه‌ها جزو اولین افرادی بودم که بیدار می‌شدم و شب‌ها هم تا وقتی بچه‌ها نمی‌خوابیدند بیدار می‌ماندم و دوربین خود را خاموش نمی‌کردم. همه جا دوربین ناظر بود و مشکلاتی مانند در دسترس نبودن برق هم داشتیم. در آن صحنه تصادف دوربین روشن بود و در حال فیلمبرداری بودم و همزمان صدای بی‌سیم هم در حال ضبط بود. یک لحظه فهمیدم که ماشین از جاده خارج می‌شود و با سرعت آن صحنه را گرفتم. درگیری‌ها میان بچه‌ها هم به طور طبیعی وجود داشت که بر اثر فشار کاری به وجود می‌آمد. در واقع همه تصاویر فیلم واقعی بود و هیچ کدام را بازسازی نکردم.

وزوایی: همه آن اتفاقات پیش‌آمده بود. به هر حال در پروژه‌های بزرگ آنقدر استرس وجود دارد که مسائلی را میان افراد گروه به وجود می‌آورد. صحنه انحراف ماشین دیگر گل سرسبد تصاویر ایشان بود.

■ دوست دارید سازنده فیلم چهارمین خودروی خورشیدی ایران باشید؟

فرجی: خودم تمایل دارم فیلمساز دیگری آن را بسازد.

وزوایی: دنبال پروژه‌اش هستیم و دوست دارم آقای فرجی آن را بسازد چون سر همین فیلم هم کلی اذیتش کردیم! به نظرم مساله مهم این است که بتوانیم همین فیلم «غزال ایرانی» را در دانشگاه‌های مختلف نشان دهیم و بچه‌ها را تهییج کنیم تا ترسشان بریزد و سراغ پروژه‌های مختلف بروند. این فیلم شاید چندان به درد مسؤولان نخورد اما حتما برای دانشجویان مفید خواهد بود. به نظرم این فیلم می‌تواند موجب خودباوری در بچه‌های ایرانی شود که حتی می‌توانند خودرو بسازند.

■ آقای فرجی سال‌ها پیش پروژه‌ای با عنوان «لاله» درباره یک شخصیت اتومبیلران ایرانی کلید خورد که هزینه‌های سرسام‌آوری به بار آورد، در نهایت هم بدون هیچ بهره‌ای هدر رفت! در صورتی که در صورت وجود مدیریت درست می‌توانستیم آثار کوچک اما با ارزشی را با آن رقم بسازیم. شما به‌عنوان یک مستندساز که برای ساخت یک اثر با مشکلات بسیاری مواجهید، درباره این نوع بی‌مدیریتی در سینما چه نظری دارید؟!

فرجی: من درباره آن پروژه چندان اطلاع دقیقی ندارم که قضاوت کنم اما به طور کلی این مساله را می‌خواهم عنوان کنم که متاسفانه گاهی هزینه‌هایی صرف آثاری می‌شود که خروجی مناسبی هم ندارند و آنقدر بد ساخته شده‌اند که حتی به نمایش هم درنمی‌آیند. به نظرم هر پروژه گرانقیمتی اگر نتایج خوبی به همراه داشته باشد مساله‌ای برای ساختش وجود ندارد نه اینکه چند صد میلیارد برای پروژه‌ای سینمایی هزینه شود اما در نهایت حتی به پایان هم نرسد. آدم دلش می‌سوزد بچه‌های خلاق این گروه خودروساز به دنبال مبلغی برای اعزام به استرالیا بودند اما براحتی خیلی‌ها هزینه‌های بیهوده‌ای در سینما می‌کنند که هیچ فایده‌ای هم ندارد.

■ البته چندی پیش درباره معضلات مستندسازی در ایران میزگردی در «وطن‌امروز» تشکیل دادیم و بحث‌های خوبی شکل گرفت که متاسفانه شما غایب بودید!

فرجی: بله! متاسفانه فرصت حضور در آن میزگرد را نیافتم اما باید بگویم مشکلات ما مستندسازها بسیار است و مورد توجه قرار نمی‌گیرد. شما ببینید! خیلی از فیلم‌های سینمایی با رقم‌های میلیاردی در نهایت هیچ مخاطبی ندارند و برخی ساخته‌ها هم آرشیو می‌شود اما باز هم می‌بینیم همان فیلمساز به سرعت وارد یک پروژه دیگری می‌شود! این چه معنایی می‌تواند داشته باشد؟ در صورتی که این همه جوان خلاق و هنرمند بااستعداد وجود دارد که منتظر بودجه‌ای برای کار هستند.

رویدادها

انتشار کتاب جدیدی از نویسنده «دختر شینا»

جدیدترین کتاب بهناز ضرابی‌زاده با عنوان «گلستان یازدهم» از سوی انتشارات سوره مهر روانه بازار کتاب شد. به گزارش تسنیم، بهناز ضرابی‌زاده که با نگارش کتاب دوست‌داشتنی «دختر شینا» توانست علاقه‌مندان به کتاب را به سمت خود جلب کند، بتازگی کتاب جدیدی را منتشر کرد. «گلستان یازدهم» شامل خاطرات زهرا پناهی‌روا، همسر شهید علی چیت‌سازیان فرمانده اطلاعات و عملیات لشکر ۳۲ انصارالحسین استان همدان است و ضرابی‌زاده این‌بار هم جنگ را از زاویه دید یکی از همسران شهدا روایت کرده است. «گلستان یازدهم» شامل ۱۱ فصل است که ابتدای آن با تولد نوزادی آغاز می‌شود و در ادامه، خاطرات یکی یکی از دوران زندگی مشترک روایت می‌شود. نویسنده تلاش دارد در این اثر صرفاً به روایت خاطرات نپردازد و با چاشنی جریان سیال ذهن و توصیف، خاطرات را جذاب‌تر کند.

■■■

رونمایی از جلد سی و یکم «تقویم تاریخ دفاع مقدس»

مجلد سی‌ویکم از کتاب تقویم تاریخ دفاع مقدس در فرهنگسرای اندیشه تهران رونمایی می‌شود. به گزارش مهر، مجموعه کتاب تقویم تاریخ دفاع‌مقدس که تاکنون در ۳۰ مجلد منتشر شده است، در جلد سی و یکم به بررسی رویدادهای مرتبط با یکی از ماه‌های جنگ تحمیلی می‌پردازد. این مراسم با سخنرانی سردار سرتیپ موسوی جانشین رئیس ستاد کل نیروهای مسلح و حجت‌الاسلام‌والمسلمین روح‌الله حسینیان، رئیس مرکز اسناد انقلاب اسلامی به همت موسسه فرهنگی - هنری مرکز اسناد انقلاب اسلامی ساعت ۱۰ امروز شنبه ۲۴ مهرماه ۹۵ در فرهنگسرای اندیشه برگزار می‌شود.

■■■

نویسنده و محقق آثار عاشورایی:

در عرصه عاشوراپژوهی شاهد رشدی تدریجی هستیم

محمداسفندیاری درباره کتاب‌های عاشورایی گفت: تاثیر کتاب‌های عاشورایی در فرهنگ عمومی قابل انکار نیست و این تعداد کتاب که درباره عاشورا نوشته و منتشر می‌شود، دیر یا زود و کم یا زیاد در تکوین شخصیت و عقاید خوانندگان تاثیر می‌گذارد. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، نویسنده «عاشوراشناسی» افزود: ما در عرصه عاشوراپژوهی شاهد رشدی تدریجی و کند هستیم و به جهش‌های علمی نرسیده‌ایم. از طرفی جامعه ما بویژه در حوزه عاشورا بر فرهنگ شفاهی بیشتر تکیه دارد تا فرهنگ کتبی. وی کتاب‌هایی را در این باره به این شکل پیشنهاد کرد: «پس از پنجاه سال» دکتر سیدجعفر شهیدی، «شهادت» از دکتر علی شریعتی، «حماسه حسینی» مرتضی مطهری و «نگاهی به حماسه حسینی» و «شهید جاوید» از آثار نعمت‌الله صالحی نجف‌آبادی از جمله کتاب‌هایی است که در ارتباط با موضوع عاشورا پیشنهاد می‌کنم. در کنار این کتاب‌ها، کتابی که اخیرا با عنوان «فرهنگ سوگ شیعی» به اهتمام دکتر محسن صباغ‌مظاهری منتشر شده است، برای طالبان تحقیق پیشینه و چگونگی عزاداری در سده‌های گذشته تا عصر حاضر بسیار کارآمد و سودمند است.

■■■

باب دیلن برنده نوبل ادبیات ۲۰۱۶ شد

باب دیلن، خواننده، آهنگساز، شاعر و نویسنده آمریکایی برنده نوبل ادبیات در سال ۲۰۱۶ شد. باب دیلن، خواننده، آهنگساز، شاعر و نویسنده آمریکایی است. وی که در سبک موسیقی بومی آمریکا به فعالیت می‌پرداخت، در دهه ۱۹۶۰ میلادی به سبک راک روی آورد و اشعار عاشقانه راک‌اندرول روز را با اشعار ادبی و روشنفکرانه کلاسیک درهم آمیخت. وی از تأثیرگذارترین چهره‌های موسیقی معاصر آمریکا بوده است.

■■■

برگزاری دومین پیش‌نشست تخصصی همایش ملی اربعین

دومین پیش‌نشست تخصصی همایش ملی اربعین با موضوع «الهیات اجتماعی و تمدن‌زایی اسلامی» روز دوشنبه، ۲۶ مهرماه ساعت ۱۰ تا ۱۲ در تالار امام خمینی(ره) دانشگاه امام صادق(ع) برگزار خواهد شد. به گزارش فارس، این نشست با حضور مارکوس گرهولد، استاد اسلام‌شناسی دانشگاه مونستر و گیسن آلمان، حجت‌الاسلام سیدظهیرالحسین نقوی، امام جمعه و مؤسس مسجد علی شمال کالیفرنیا و مدیر شبکه ولایت آمریکا برپا می‌شود. همچنین حجت‌الاسلام سیدعلی حسینی، حجت‌الاسلام سعدی و غلامرضا گودرزی، اعضای هیات علمی دانشگاه امام صادق(ع) نیز سخنرانی خواهند داشت.